

INKERILÄISTEN VIESTI



1
2013

TÄSSÄ NUMEROSSA:

Pääkirjoitus	s.3
Kevätkokouskutsu ja lehtitilaus	s.4
Kahdeksan Saksaan, 50.000 Neuvostoliittoon	s.5
Yrjö Korkkinen 80 vuotta	s.6
Hyvinkään joulu	s.8
Mylläreitä Inkerin Virkkusissa	s.9
Luostarimatka Venäjälle	s.12
Jäseneduista	s.13
Tapahtumakalenteri	s.14

Kansikuva:

Muista varoa liukkaita ja heikkoja jäitä.

Numero 2-3/2013 ilmestyy viikolla 12. Aineisto toimitukselle 21.2. mennessä.
Numero 4/2013 ilmestyy viikolla 21. Aineisto toimitukselle 24.4. mennessä.

INKERILÄISTEN VIESTI

JULKAISIJA

Suomen Inkeri-liitto ry,
www.inkeriliitto.fi,
suomeninkeriliitto@gmail.com
Puheenjohtaja
Alina-Sinikka Salonen,
p. 040 743 7042,
alinasinikka@gmail.com

TOIMISTO

Lehden tilaukset ja
osoitteenmuutokset,
jäsenmaksut, tuotetilaukset ym.
Osoite: Inkerikoti,
Karjalatalo Käpyläänkuja 1,
00610 Helsinki tai
p. 045 2612 342.

Danske Bank
FI51 8000 1200 3063 64

ILMOITUKSET/€

1/1 sivu 250 €, ½ sivu 135 €,
¼ sivu 85€
Kuulinilmoitukset 17 €
Kiitos- ym. ilmoitukset 10 €

LEHDEN VUOSITILAUS 2013,
35 € EU-maat, 40 € muualle,
TILAAMINEN: maksu tilille ja
osoitetiedot kuitille ja toimistoon.

LEHDEN TOIMITUS

Päätöimittäjä
Alina-Sinikka Salonen
Toimitussihteeri
Riikka Mahlamäki-Kaistinen

TOIMITUKSEN OSOITE

Renkkelintie 28
40950 Muurame
Puh. 050 599 6773
(ark. 9–17.00)
inkerinviesti@suomi24.fi
Huom!
Tilaukset koskevat yhteydenotot
Suomen Inkeri-liitto ry:n
toimistoon, kuten mainittu edellä.

PAINOPAIKKA

Vammalan Kirjapaino Oy,
Sastamala.

Lehti ilmestyy kuudesti vuodessa
Aineisto palautetaan vain erikseen
pyydettyäessä.

INKERILÄISTEN SIVISTYSSÄÄTIÖ

Hallituksen pj. Toivo Iho
Bredantie 6 E 22,
02700 Kauniainen
Puh. 050 505 2335
OP FI77 5780 3820 0314 99

PÄÄASIAMIEN RUOTSISSA (Hoitaa lehden tilaukset)

Viktor Aitman
Linbanev. 6
SE-438 35 Landvetter
Puh. (03) 1916 602
v_aitman@spray.se
Ruotsin Inkeri-liiton
postisiirtotili 173888-9

ISSN 1236-9586



Hyvä ystävä!

Koen, että sinä, joka juuri nyt luet näitä rivejä, olet ystävä. Olet ystävä siksi, että sinua syystä tai toisesta kiinnostaa tämä lehti. Kuinka kiinnostuksesi säilyy, on osittain minun vastuullani, osittain sinun. Uskon ja tiedän, että me inkeriläiset (ja inkeriläisten ystävät) olemme sosiaalisia ja toistemme kanssa viihtyviä. Haluamme jakaa kokemuksiamme ja ajatuksiamme. Tehtäisiinkö se myös tämän lehden sivuilla?

Toivo Flink, hyvä ystävä! Kun sinä luet tätä tekstiä, ota vastaan kiitokseni tutkivasta ja inkeriläisyyden menneisyyttä selittävistä kirjoituksistasi, jotka olet jättänyt meille perinnöksi ja käyttöömme. Kiitos ajasta, jonka olet meille antanut – ja tulet vielä antamaan! Kiitos, että viimeisessä puheenvuorossasi sanoit toivovasi ” että kukin tahollaan saa toimia omalla tavallaan. Tärkeintä, että päämäärämme on sama: Inkerin suomalaisuuden tunnetuksi tekeminen.” Ole turvallisella mielellä. Vaikka vetovastuun kantaja vaihtuu, päämäärä pysyy samana.

Kun minua pyydettiin tähän tehtävään, koin sen ensin lähinnä ”läppänä”, niin kuin nuorisoo sanoo. Kieltäydyin, mutta uusitun pyynnön jälkeen pyysin harkinta-aikaa. Tuona aikana kävin mielessäni läpi työkokemuksiani ja erilaisia työryhmiä, joissa olin ollut mukana. Mietin, olisiko kokemuksissani mitään sellaista, jota voitaisiin hyödyntää meidän liitossamme.

Millaisia asioita haluaisin ja osaisin nostaa esiin ja voimavaraksi?

Pohdin, että olin toiminut 15 vuotta kouluhallituksen ylitarkastajana. Työskentelin kokeilu- ja tutkimustoimistossa. Tehtävämme oli auttaa kouluja luomaan uusia menetelmiä koulutyöhön. Kuunteelimme kentältä tulevia toivomuksia ja panimme niitä kokeiluun. Tai me virastossa keksimme jotakin ja etsimme kokeiluun halukkaat koulut. Toiminta perustui koulujen vapaaehtoisuuteen ja vuorovaikutukseen meidän ja toisten koulujen kanssa. Tiedotimme työstä ja sen tuloksista.

Eikö tämä sama periaate voisi toimia myös Suomen Inkeri-liitto ry:ssä? Vastasin itselleni, että voisi. Ja tässä nyt ollaan, ensimmäisiä päiviä puheenjohtajana ja ensimmäistä pääkirjoitusta kirjoittamassa.

Löydät tästä lehdestä ilmoituspuolelta tiedotteen Inkeri-kodissa järjestettävistä Inkeri-iltapäivistä. Tervetuloa mukaan! Löydät myös tiedon, kuinka voit liittyä jäseneksi ja/tai tilata tämän lehden. Ja mitä etua siitä saat.

Tekstipuolella kerrotaan lapsuuden perheeni tarina. Minut on kastettu Alina Mylläriksi. On myös pyydetty ”aikuisperheeni” tarinaa, mutta katson, että tähän lehteen pitää jättää tilaa myös muille kirjoittajille.

*Tavataan taas – kirjoitellaan ja luetaan!
Alina-Sinikka Salonen*

Kokouskutsu

Suomen Inkeri-liitto ry:n sääntömääräinen kevätkokous
pidetään
lauantaina, maaliskuun 23. päivänä 2013 klo 14.00
Karjalatalolla, Inkerikodissa
Käpylänkuja 1, 00610 Helsinki

Kokouksessa käsitellään säännöissä kevätkokoukselle määrätyt asiat.

Äänioikeutettuja ovat v. 2012 jäsenmaksunsa maksaneiden jäsenjärjestöjen valtuuttamat henkilöt sekä ne hallituksen hyväksymät henkilöjäsenet, jotka ovat suorittaneet v. 2012 jäsenmaksunsa.

Hallitus

Hyvät Inkeriläisten viestin tilaajat.

Tämän lehden välissä on perinteen mukaisesti tilillepanokortti lehtemme vuoden 2013 tilausmaksun suorittamista varten.

Tilaushinta EU- maihin tilatuille lehdille on 35,- €, muihin maihin 40,- €. Eräpäivä on merkitty maksukorttiin.

Muistattehan kirjoittaa viestikenttään **lehden saajan nimen ja osoitteen.**

Tämä on erittäin tärkeää varsinkin siinä tapauksessa, jos maksatte jollekin toiselle henkilölle tilaamanne lehden.

Mikäli ette halua tilauksenne jatkuvan, pyydämme teitä ystävällisesti ilmoittamaan siitä joko kirjeitse tai puhelimitse toimistoomme. Tällä toimenpiteellä helpotatte tilaajarekisterimme ylläpitoa.

Kiitos etukäteen.

Suomen Inkeri-liitto ry
Käpylänkuja 1
00610 Helsinki
puh. 045 261 2342

KAHDEKSAN SAKSAAN, 50.000 NEUVOSTOLIITTOON

(kahden vaikean asian vertailua)

On aina hankalaa verrata kahta väestöryhmää koskevaa uutisointia. Virheiden mahdollisuus kasvaa etenkin kun pyrkii vertaamaan sitä, miten julkisuus on kohdellut eri aikaan sattuneita, mahdollisesti kovin erisuuruisia ryhmiä koskeneita tapahtumia.

Helsingin Sanomien 7.11.2012 päivätyssä numerossa **Matti Kalliokoski** onnistuu joka tapauksessa aika hyvin verratessaan sitä, miten Suomen julkisuus kohteli Vanhan Ylioppilastalon valtausta siihen, miten paljon palstatilaa ja julkisuutta on saanut Suomesta Ruotsiin suuntautunut muuttoliike. Näin Kalliokoski: “Vanhan Ylioppilastalon valtausta pidetään Suomessa vuoden 1968 suurena sukupolvikokemuksena, vaikka se koski enimmillään muutamaa sataa ihmistä. Samana vuonna Ruotsiin muutti 40.000 suomalaista. Monet heistä olivat helsinkiläisylioppilaiden ikätovereita. Silti Vanhan valtaus selättänee muistelmakirjallisuudessa Ruotsin siirtolaisuuden.”

Juutalaisten kohtelu sodanaikaisessa Suomessa on ollut hyvinkin tarkan lupin alla. Yhtäältä on todettu, että Suomessa ei ollut mitään juutalaiskysymystä: juutalaistaustaiset miehet osallistuivat sotaan yhdessä muiden suomalaisten kanssa, eikä virallinen Suomi myöntynyt **Heinrich Himmlerin** esittämiin juutalaisten luovutuspyyntöihin.

Kuitenkin: Kahdeksan ihmistä, ei syntyperäisiä Suomen juutalaisia vaan muualta tänne siirtyneitä, luovutettiin. Näistä kahdeksasta on **Elina Sanan** teoksen li-

säksi kirjoitettu hyvinkin paljon; heidän luovutustaan on aika usein käsitelty sekä televisiossa että radiossa.

Ikävä, mutta väistämätön kysymys: Vuosina 1945–46 siirrettiin muutaman viikon aikana Neuvostoliittoon välirauhansopimuksen hätäisen, jossain määrin kiistanalaisen tulkinnan ja osittain kyseenalaisin metodein saatujen suostumusten perusteella n. 50.000 inkerinsuomalaista. Heidän kohtalojaan siirron jälkeen on **Toivo Flink** ansiokkaasti selvitetty. Mitä puuttuu?

Suomi liittyi YK:hon vasta v.1955. Inkerinsuomalaisia Neuvostoliittoon siirrettäessä eivät kansainväliset pakolaisten kohtelua määrittäneet normit vielä koskeneet maattamme. Kestäisikö inkerinsuomalaisten siirto YK:n pakolaisasioista vastaavan elimen tarkastelun kaikilta osin? - On tietysti muistettava, että Suomi joutui toimimaan veitsi kurkulla, kun korkein välirauhansopimuksen tulkinnasta vastaava elin oli *Zdanovin* johtama valvontakomissio.

On hyvä, että kahdeksan Suomesta Hitlerin Saksalle luovutetun juutalaisen vaiheet on selvitetty. Samanlainen selvitys tarvitaan myös Suomesta Stalinin Neuvostoliitolle luovutetuista 50.000 inkerinsuomalaisesta. Selvityksessä pitäisi kiinnittää erityistä huomiota siihen, millaisissa olosuhteissa suostumus annettiin ja kuinka perusteellisesti siirrettäville tehtiin selkoa siitä, mihin kaikkeen he antoivat luvan allekirjoittaessaan suostumuksen. ①

Yrjö Korkkinen 80 vuotta

Maaliskuun 12. 80 vuotta täyttävä **Yrjö Korkkinen** tarttui Helsingin seudun Inkeri-seuran puheenjohtajan nuijaan samoihin aikoihin Karjalatalon valmistumisen kanssa. Hän naureskelee valintasyyn olleen kaiketi se, ”ettei sopivampaakaan löytynyt juuri sillä hetkellä”.

Sopivuus taisi olla melko hyvä, sillä mies luovutti nuijan seuraajalleen vasta 30 vuotta myöhemmin, vuonna 1998. Eläkkeelle omasta maalausfirmastaan hän siirtyi 18 vuotta sitten.

– Nytkin edessä on yhdenlainen luopuminen, Korkkinen toteaa.

Tällä kertaa hän luopuu ajokortistaan ja istahtaa pelkkäänpaikalle vaimon viereen.



Yrjö Korkkinen Karjalatalossa.

Ajolupa on kuitenkin pieni asia Korkkisen elinaikana kokemista luopumisen paikoista. Taakse on täytynyt jättää niin kotimaa kuin molemmat vanhemmatkin.

Korkkinen saapui Suomeen Skuuritsan seurakunnasta Taaitan kylästä 10-vuotiaana.

– Ihan siitä varhaislapsuudesta ei ole paljon muistikuvia, kun silloin tapahtui niin suuria asioita.

Isä jäi vasten tahtoaan Pietarin-matkalle ja äiti koki sodan aikana nälkäkuoleman.

– Meitä jäi kolme sisarusta ja vanha mummo. Hänen kanssaan siirryttiin Suomeen, jossa oli onneksi jo sukulaisia vastaanottamassa meitä.

– Kun Suomeen päästiin niin taivas aukeni, Korkkinen huokaisee.

Hän sanoo, ettei ikävöinyt Inkeriin. Mielessä ei ollut juurikaan hyviä muistoja - nälkäisiä ja kärsiviä vain.

– Saksalaiset veivät hillopurkitkin kellarista, hän tuhahtaa.

Vaikka mieli ei halannut takaisin Inkeriin, pysyi inkeriläisyys kuitenkin rakkaana. Korkkinen pitää tärkeimpinä inkeriläisyyden puolina yhteistä historiaa ja uskontoa.

– Inkerissä uskonto oli hyvin lähellä kansaa. Ne ensimmäiset, jotka tuli sodan aikana tänne olivat kaikki äärettömän uskonnollisia.

Uskonnollisuus näkyi myös Korkkisen lapsuuskodissa.

– Mummolla ei mennyt yhtään aamua tai iltaa niin, etteikö hän olisi rukoillut. Hänellä oli syvä luottamus uskontoon.



Synnyinkoti Taaitsassa.

Kannan itsekin sydämessäni tuota mumolta perittyä uskonsiementä.

Korkkinen sanoo inkeriläisyyskaudekseni kutsumansa ajanjakson alkaneen mummon ja sukulaismiesten vaikutuksesta.

– Meidän laajaan sukuun on kuulunut inkeriläisyyteen suuresti vaikuttaneita henkilöitä, kuten isän serkut **Antti** ja **Väinö Kekki**.

Miehistä varsinkin jälkimmäinen oli aktiivisesti mukana edesauttamassa Inkeri-kodin syntyä.

– Ajattele, että meitä oli silloin 3 500 ja saimme aikaiseksi Inkeri-kodin. Nyt Suomessa on yli 20 000 inkeriläistä ja mitään ei enää saada tehtyä. Toiminta on laantunut, Korkkinen huokaa.

Hän näkee inkeriläisyyden tulevaisuuden varsin synkkänä.

– Minusta tuntuu näin karkeasti sanottuna, että kuolemantuomio on annettu inkeriläisille. Kun tällaiset kaltaiseni vanhat inkeriläiset kuolevat pois, halukkaita jatkajia ei enää jää jäljelle.

Korkkisen komea lapsuus koti Taaitsassa on yhä pystyssä. Sitä asuttaa isän sisoko perheineen.

– Ensimmäinen kerta kun sinne mentiin takaisin, oli hankala, Korkkinen muistelee.

– Sitä jo ne lapsen ja aikuisen muistikuvat paikasta ovat ihan erilaiset.

Osa maisemasta oli piirtynyt muistiin suurempana, osa taas pienempänä. Sittemmin paikalla on tullut käytyä useammin.

Kommunikointi varsinkin nuorempien sukulaisten kanssa on kuitenkin vaikeaa.

– Meidän välissä on kielimuuri. Itse en enää venäjää osaa. Unohdin sen asuttuani kaksi vuotta Suomessa.

Samat kielelliset ja kulttuuriset ongelmat koskevat Korkkisen mielestä myös vanhoja inkeriläisiä ja viime vuosien paluumuuttajia.

– Uusien kanssa on hankala tulla toimeen kun eletään ihan eri maailmassa. Eihän ne nykyään tiedä yhtään mitään näistä vanhoista asioista. Kulttuuri on muuttunut, Korkkinen huokaisee.

80-vuotis juhlasuunnitelmat Korkkinen kuittaa naureskelemalla, että en tiedä tuleeko juhlistua vai menenkö johonkin karkuun. ①

Hyvinkään Inkeri-kerhon joulujuhla

2.12.2012

Edellisten päivien myräkkä oli peittänyt maan kauniiseen lumivaippaan, kun Hyvinkään seurakuntakeskukseen kerääntyi puolensataa inkeriläistä ja heidän ystäväänsä joulujuhlan viettoon.

Yhteisesti laulettiin lukuisia kauneimpia joululauluja ja diakoniasihtööri **Tuija Mattilan** luotsaamana yhteinen hetki sujui joutuisasti.



Kirkkoteatteriohjaaja Jouni Laine

Kerhon puheenjohtaja **Irja Pelkonen** toivotti kaikki lämpimästi tervetulleiksi juhlaan.

Yhteislaulun, *Maa on niin kaunis*, jälkeen sytytettiin muistopöydän kynttilöitä vuoden mittaan rajan taakse siirtyneiden muistoksi ja halukkailla oli mahdollisuus lausua muutama sananen poismenneestä.

Suomen ensimmäiseksi kirkkoteatteriohjaajaksi vuonna 2008 nimitetty **Jouni Laine** esitti *Johannes monologin*.

Hannu Pelkonen luki ruokarukouksen ja me juhlavieraat pääsimme nauttimaan emäntien valmistamista maistuvista joululohkuista. Kanttori **Marina Petrik** ylläpiti taustamusiikkia flyygelillä ruokailun ajan ja säesti myös kaikki yhteislaulumme.

Helsingistä saapunut **Alina-Sinikka Salonen** esitti laulun *Joulumaa*.

Tämän jälkeen päästiin suorittamaan arvontoja. Pöytä oli kukkuroillaan voittoja, jotka jostain ihmeen syystä tuntuivat kasaantuvan melkein yhden pöytäseurueen jäsenille ja monet voitoista vieläpä samoille henkilöille. Luulenpa, että **Wivolinin perhe** oli kutsunut Onnettaren mukaan juhlimaan.

Lydia Wivolin esitti *Kodin kynttilälaulun*.

Lopuksi Hannu Pelkonen luki rukouksen, joka mielessään kiitollinen juhlaväki lähti kotiinpäin valmistautumaan omaan jouluun. ①

Mylläreitä Inkerin Virkkusissa – Alina-Sinikka Salosen perheen tarina

Isäni **Paavo Mylläri** syntyi Inkerin Liisilässä Kuninkaalan kylässä 5.11.1910. Perheen ainoalla pojalla oli viisi siskoa. Vanhemmat olivat **Simo** ja **Liisa Myller** (os. Braks).

Äitini **Anna Tarassu** syntyi Liisilän Lorvilan kylässä asiakirjojen mukaan 11.11.1918, mutta oikeasti 21.9. Tuoloin hiljattain leskeksi jäänyt **Helena**-äiti synnytti kaksoset. Perheessä oli ennestään kolme lasta, joten olot eivät ole olleet hääppöiset.

Anna-äiti oli pienestä asti paimenessa tai marjastamassa ja myymässä maalais-tuotteita Leningradin torilla, jonne matka taittui jalan. Paavo-isäkin on nuoresta asti tottunut työntekoon. Varttuneempana miehenä isä oli mm. rautateillä töissä ja niitti iltaisin pientareilta heinää lehmille. Näillä lisäansioilla rakennettiin Sablina talo. Vierailin siellä syyskuussa 2012. Edellisessä Viestin numerossa olen kertonut tästä vierailusta.

Kerroin myös, kuinka Sablinan koti saattoi isän ja äidin yhteen, ja kuinka minä synnyin lokakuussa 1940. Touku-kuun viimeisenä päivänä 1941 nälkää nähnyt perheeni sekä molempien vanhempieni sisarukset perheineen pääsivät Vieroon. Sieltä meidät tuotiin Kloogasta Hankoon 5.4.1943.

Suvullani oli hyvä onni. Meidät tuotiin Oitin asemalle. Isä muisteli onnelli-

sena, kuinka meitä oli vastaanottamassa kirkkokuoro. Hän ihmetteli, oliko hän tai vaassa. Leirin lähellä oli Mommilan kartano, jossa riitti töitä koko suvulle. Minun perheeni sijoitettiin Teuron sivutilalle, isä maatöihin, äiti lähinnä karjanhoitoon.

Naapurit ja tilan johtajat antoivat apua ja tukea. Kartanossa oltiin tytyväisiä ahkeriin työhmiisiin. Elämä alkoi asettua. Sisareni **Toini Kaarina** syntyi kesäkuussa 1944.

Syksyllä 1944 tuli tieto pakosta palata Neuvostoliittoon. Koko suku oli lähtövalmiina. Äitini lähti Hämeenlinnaan **Olkosen Anna**-tädin kanssa. Mistä lie löysivätkään oikean viranomaisen? He kysyivät, onko pakko lähteä. Äitini kertoman mukaan viranomainen oli sanonut, että suoraan kysymykseen suora vastaus: ”Vielä ei ole pakko, mutta kohta on. Oltiin parasta lähteä nyt.” Kaksi Annaa vetivät perheidensä nimet pois.

Joulukuussa 1944, joulun alla, me jäimme Teurolle, ja kaikki sukulaiset lähtivät kohti ”kotiseutua”. Miltä meistä (koko 4-henkisestä perheestä) on mahtanut tuntua?

Perheeseemme syntyi **Sirkka Anneli** toukokuussa 1949. Elämä oli vakiintunut. Olimme saaneet olla rauhassa ”sotaherroilta”.

Pelko ja epävarmuus olivat kuitenkin jääneet. Ehkä siksi, ehkä muutenkin, van- ▷



Sota-ajan ryysyt ovat vaihtuneet uuteen ja kauniiseen talvitakkiin. 4-vuotiaalla Alina-tytöllä on syytä hymyyn. Taustalla Teuron maatilan aitta ja kellotapuli.

hemmillä oli tarve sulautua suomalaisiin. Venäjän kieltäkään eivät lapsilleen opettaneet! Isän inkerin murre säilyi loppuun asti, muuten mikään ei kielinyt taustatamme. Me lapset mainitsimme inkeriläisyydestämme vain pakon edessä.

Vanhemmilla oli heidän elämänsä loppuun asti (äiti kuoli 1997, isä 2000) vahva luottamus Jumalan johdatukseen. He olivat onnellisia saadessaan elää Suomessa. Ei edes Sablinaan jäänyttä kotia surtu. Perheellämme onkin ollut poikkeuksellisen paljon myötätuulta. - Minun oppikouluun menoni helpottamiseksi vanhem-

mat halusivat lähteä Mommilasta. Minä, 10-vuotias koulutytty, kirjoitin hakupaperit. Sen jälkeen vanhempien ei tarvinnut hakea työpaikkoja, niitä tarjottiin heille.

Työpaikka löytyi Mäntsälän Hirvihäärän kartanosta, jossa oli Helsingin kaupungin omistama maatila. Kun se otettiin muihin tarkoituksiin, meidät siirrettiin Helsingin kaupungin omistamalle maatilalle Fallkullan kartanoon.

Maatöissä ei tarvinnut olla kauaa. Vanhemmat kävivät ahkerasti Malmin kirkossa. Eräänä päivänä heille kerrottiin, että kirkkoon tarvitaan toinen vahtimestari ja



On saatu sodan jälkeen kaikille hienot vaatteet, ja lähdetty valokuvaan ihan Lahteen asti. Paavo ja Anna Myllärin perhe loppuvuodesta 1945. Alina on jo iso tyttö, pikku sisko Toini Kaarina on syntynyt Suomessa. Kolmas tytär Anneli syntyi vuonna 1949.

talonmies. Olisivatko vanhemmat kiinnostuneita? Näin vanhemmat pääsivät elämässään sellaiseen maailmaan, josta eivät olleet osanneet edes uneksia.

Seuraava iloinen yllätys oli, kun 1950-luvun loppupuolella Neuvostoliittoon menneiltä sukulaisilta alkoi tulla postia. Maailma avautui. Kirjeitä, paketteja ja joskus jopa sähköitä läheteltiin. Erittäin äiti rupesi avustamaan lapsirikkaita sukulaisiaan rautaesiripun takana.

Äiti ja isä kävivät kesällä 1960 Leningradissa ja tapasivat sisaruksiaan ensimmäisen kerran 16 vuoteen. Koko meidän 5-henkinen perheemme teki campingmatkan Terijoen dyneille kesällä 1963. Päivät vietimme Leningradin puistoissa sukulaisien kanssa seurustellen. Olimme varmaan uskomaton konkkaronkka, ja

muistan ajatelleeni, että onneksi täällä ei ole kavereita näkemässä.

Nyt on elossa seuraava sukupolvi, iso joukko serkuksia perheeseen. Tapaamme toisiamme usein. Sukuamme jälkeläisineen on tällä hetkellä Suomen lisäksi Ruotsissa, Venäjällä ja Virossa, kaukaisin sukulaisen jälkeläinen on naimisissa Japanissa.

Me Liisa ja Simo Myllärin jälkeläiset olemme kokoontuneet kaksi kertaa sukkokokoukseen, jolloin mukana on ollut noin 50 eri-ikäistä ihmistä. Meille on yhteistä se, että osaamme sekä nauraa että itkeä. Askel on ihmeen kevyt, kun astelemme serkkujen kesämökkien vihreillä nurmilta. Kiitos, serkut!

Elämälle kiitos, olemme saaneet siltä todella paljon! ①

Luostarimatka Venäjälle 8.5. – 12.5.2013*

Venäjän ortodoksit ja Viron setukaiset*

Matkareitti ja ohjelma olivat viime vuoden viimeisessä numerossa 8/2012.
Seuraavat tiedot ovat uusia:

Matkan hinta ilman viisumia 2hh:

15 – 19 henkilöä, 748 euroa/hlö

20 – 24 henkilöä, 677 euroa/hlö

25 – 29 henkilöä, 634 euroa/hlö

30 – 34 henkilöä, 606 euroa/hlö

35 – 45 henkilöä, 585 euroa/hlö

1 hh:een lisämaksu on 100 euroa.

Hintaan sisältyvät matkat, matkanjohtajan ja liikennöitsijän palvelut, sisäänpääsyt kohteisiin ja opastukset, majoitus, johon sisältyy aamiaiset(4) ja illalliset (4) sekä muut ohjelmassa mainitut ateriat.

Maksut suoritetaan Suomen Inkeri-liitto ry:n matkatilille: Danske Bank FI15 8000 1710 3772 44. **Ennakkomaksu, 100 euroa, tulee olla tilillä 10.3.2013.** Sen jälkeen matkustajiin otetaan yhteyttä ja kerrotaan osanottajien määrä, matkan hinta ja eräpäivä sekä annetaan ohjeet viisumin tilaamista varten.

Viisumi maksaa lisäksi 70 euroa.

Ilmoittautumiset matkan johtajalle Alina-Sinikka Saloselle, alinasinikka@gmail.com, postiosoite Metsäpurontie 17 D 58, 00630 Helsinki, p. 040 743 7042, 10.3.2013 mennessä.

Passi! Tarkistathan heti, että passisi on voimassa vielä 6 kuukautta matkan päättymisen jälkeen eli **marraskuun 13. päivään asti.** Muussa tapauksessa tarvitset uuden passin.

Huomio! Ennen matkaa on mahdollisuus sunnuntaina 7.4.2013 klo 14.00 kuunnella Inkeri-kodissa (Karjalatalo, Käpylänkuja 1) setukaisia esittelevä luento, jonka pitää Tuglas-seuran kulttuurisihteeri Tapio Mäkeläinen, Setumaan kuningaskunnan kunniakonsuli Suomessa. Esitys on sarjassa Inkeri-iltapäivä, josta on erillinen tiedote tässä lehdessä.

Jäsenyydestä on etua!

Luostarimatkan hinnasta Suomen Inkeri-liitto ry:n jäsen (ei siis paikallisyhdistyksen) saa alennusta 5 euroa.

Inkeriläisten viestin tilaajan (koskee kaikkia) alennus on 20 euroa.

Jos on sekä **liiton jäsen että lehden tilaaja** saa vähentää hinnasta **yhteensä 25 euroa**.

Kuinka liityt jäseneksi tai tilaat lehden?

Jos olet jo vuonna 2012 ollut jäsen ja/tai lehden tilaaja, toimit kuten aiemminkin, eli odotat Viestin välissä tulevaa tilisiirtolomaketta.

Jos olet uusi jäsen ja/tai lehden tilaaja, menettelet seuraavasti:

a) Kun haluat liittyä jäseneksi, etsit netistä osoitteen www.inkeriliitto.fi. Siellä on jäseneksi liittymislomake. Toimit ohjeiden mukaisesti.

Jos sinulla ei ole mahdollisuutta käydä netissä, maksat **12 euroa** Suomen Inkeri-liiton **Danske Bankin tilille FI 51 8000 1200 306364**. Kirjoitat VIESTI-sarakkeeseen nimesi ja osoitteesi. Näin olet tehnyt hakemuksesi. Liiton hallitus käsittelee asian seuraavassa kokouksessaan.

b) Kun haluat tilata Inkeriläisten viestin, maksat em. tilille **35 euroa**. VIESTI-sarakkeeseen merkitset samat tiedot.

TAPAHTUMAKALENTERI

Ilmoittajille: Jotta tapahtumakalenteriin toivotut ilmoitukset ehtisivät painoon, tulee ne lähettää toimitussihteerille, postitusmuodosta riippumatta, siten, että ne ovat perillä viimeistään lehden kakkosivulla ilmoitettuna aineiston vastaanottopäivänä.

Suomen Inkeri-liitto ry. Inkeri-kodin iltapäivät kerran kuussa

Kevätkaudeksi 2013 on suunniteltu ohjelmaltaan ja aiheiltaan vaihteleva sarja **Inkeri-iltapäiviä**.

Tilaisuuksiin ovat tervetulleita

- kaikki enemmän tai vähemmän inkeriläiset
- inkeriläisten ystävät
- inkeriläisyydestä tai aiheesta kiinnostuneet lähimmäiset
- ihmisten elämänpoluista kiinnostuneet kaiken ikäiset ihmiset

Osallistuminen on maksutonta. Toiminnan jatkuvuuden turvaamiseksi saatetaan kerätä vapaaehtoinen kolehti. Tarjolla on kahvia ja leivonnaisia maksua vastaan.

Järjestäjänä on osoitteessa Karjalatalo, Inkeri-koti, Käpylänkuja 1:ssä toimiva **Suomen Inkeri-liitto ry**.

Kokoontumisten tavoitteena on antaa lisää ymmärrystä siitä, mitä inkeriläisyys on ja miksi siihen tulee tutustua juuri nyt.

Tilaisuuksissa esitellään eri aikoina Suomeen muuttaneita inkeriläisiä ja heidän kokemuksiaan samoin kuin niitä tahoja, jotka tekevät työtä inkeriläisten hyväksi.

Tule kuukauden alkupuolen viikonloppuna, lauantaina tai sunnuntaina!

- *Sunnuntai 10.2. klo 14*
Yleiskatsaus järjestäytyneisiin toimijoihin, joista suurimmat ovat
 - Suomen Inkeri-liitto ry paikallisine yhdistyksineen
 - Inkerin kulttuuriseura ry
 - Inkerikeskus ry
- *Lauantai 9.3. klo 14*
 - Seurakunnat inkeriläisten tukena; mukana myös yhden henkilön vetämä Raamatusta aiheet keräävä draamar ryhmä
- *Sunnuntai 7.4. klo 14*
 - Teemasta hieman poiketen Setumaan kuningaskunnan kunniakonsuli Suomessa, Tuglas-seuran kulttuurisihteeri Tapio Mäkeläinen kertoo Virossa asuvista setukaisista
- *Lauantai 4.5. klo 14*
 - Vapaaehtoistoimija rovasti Matti Korpiaho haastattelee Siperiat käyneitä inkeriläisiä

Bussit 52, 55, 55K 56, 57, 65A 69, 506, raitiovaunut 1 ja 1A

Hyvinkään Inkeri-kerho

Hyvinkään Inkeri-kerho ry kokoontuu seurakunnan aulakahviossa (Hämeenkatu 16) aina kuukauden 1. sunnuntai.

Tiedustelut Irja Pelkonen, inkerikerho@gmail.com tai p. 040 550 5712

- 3.2. klo 14 **Veli-Pekka Toiviainen** kertoo uusimmasta kirjastaan ja laulattaa kerholaisia.
- 3.3. klo 14 **Hannu Pelkonen** kertoo **K.V. Laurikkalasta**.
- 7.4. klo 14 Ohjelma vielä avoin.
- 5.5. klo 14 Ohjelma vielä avoin

Lahden seudun Inkeri-seura

Kerhoillat joka kuukauden toinen maanantai alkaen kello 15 Luther kirkolla, osoitteessa Vuorikatu 37.

- Tammikuu 14. Kerhoilta
- Helmikuu 11. Kerhoilta
- Maaliskuu 11. Kevätkokous
- Huhtikuu 8. Kerhoilta
- Toukokuu 13. Kevättapahtuma Kähäreillä Jousikatu 3
- Toukokuu 30. Putronniemen retki. Perillä haravointia ym. järjestelyä. Lihakeittoa. Lähtö klo 8.00.
- Heinäkuu 4. Retki Kärkölään Huovilan puistoon, jossa kahvitelu. Lähtö klo 10 Marolankadun turistipysäkki. Paluu noin klo 15.
- Heinäkuu Inkeriläisten kesäjuhla (jos sain)
- Elokuu 12. Retki Tuohirantaan kimpakyydein
- Syyskuu 9. Kerhoilta
- Lokakuu 14. Syyskokous
- Marraskuu 11. Kerhoilta
- Joulukuu 9. Jouluruokailu klo 13

Kerhoiltojen kahvituksen sovimme vuorotellen jo edellisessä kokouksessa.

Jäsenmaksu Lahden seudun Inkeri-seu-

ran jäsenmaksu vuodelle 2013 on 15 euroa/henkilö.

Maksun voi suorittaa kerhoillassa rahastonhoitajalle tai pankkiin tilille Nordea 129830-24722

Kerhoilloista ja kokouksista tiedusteluihin vastaa Maria Lahti, p. 0400 841 741

Turun Inkeri-seura

Besseda-teehetket jatkuvat Palvelupisteessä joka kuukauden 1. Ja 3. perjantai kello 13 Irma Kapasen vetämänä.

Juhlatilaisuudet Varissuon kirkolla (Kousankatu 6), kello 14 alkaen.

Palvelupiste, Uudenmaankatu 1. Puh. 233 2565

Helsingin seudun Inkeri-seuran tapahtumia

Anitta Iline anitta@inkeriseura.com tai p. 050-565 9805

Työpajat järjestetään Karjalatalon Inkerikodissa (Käpylänkuja 1, Helsinki)

Tiedustelut Toivo Tupin p. 040 578 3894



LEVITÄ INKERI-TIETOA

Saatavana Inkeriläisten Sivistysseurasta, p. 045 2612 342

KIRJALLISUUS

Flink Toivo

Kotiin karkotettavaksi 20 €

Krifors Lars

Oli onnistuttava 15 €

Kuivanen Lilja (toim.)

Inkerin vuotuisjuhlat 10 €

Nokkala Tapani:

Paavo Räikkönen Inkerin mies, 25 €

Ojala Ella

Ensimmäinen kevät 16 €

Pelastunut albumi 22 €

Pitkä kotimatka 5 €

Pettinen Albert

Oppia, pelata, laulella 5€

Lauluja sekakuorolle (nuotit) 5 €

Pelkonen Hannu

Voihan Venäjä 25 €

Ripatti Maria

Elämä yhden kortin varassa 16,50 €

Savolainen Aatu

Suomalainen sissisodassa 5 €

Savolainen Mikko

Inkerinmaa (kuvateos) 33,50 €

Seppänen Heikki

Etelän tien kulkija – Vilho Helanen 25 €

Sihvo Jouko (toim.)

Inkerinsuomalaisten kohtalo 10 €

Störgren Aleksander

Mutkainen tie vapauteen 10 €

Suominen Hellin

Mooses Putron elämäkerta 1 €

Survo Arvo

Itku Inkerille 10 €

Tuukkanen Saimi

Elämäni helminauha (muistelmat) 5 €

Tuuli Erkki

Inkeriläisten vaellus 5 €

ÄÄNITYKSET

Inkerikuoro (CD)

Minä tyttö 5 €

Santtu Lauri (äänilevy single)

Murrejuttuja 2,50

Survo Arvo (C-kasetti)

Omal maall' 2 €

KARTAT

Mustonen

Inkerin kartta v. 1933 12 €

Randefeldt

Inkerin uusi kartta v. 1992 10 €

Keski-Inkeri Kylä ja tiekartta v. 1993 10 €

MUUT

Inkerin isännänviiri ulkosalkoon
(50 x 400 cm) 60 €

Inkerin pöytälippu (polyesteriä) + salko
marmorijalustalla 22 €

Inkerin pöytälippu (polyesteriä) 17 €

Adressi surunvalitteluun 7 €